

Beje — Beje, der ere optagne paa Regulativet —, private Beje og endelig Beje, som paa en vis Maade ikke ere private, men heller ikke ere optagne paa Regulativet. For Bejes Vedkommende er der altsaa intet til Hinder for at beholde dette Udtrykt. Men for Stier have vi ment, at det var bedre, om der stod „offentlige Stier“, det vil sige Stier, som ere optagne paa Regulativet. De private Stier ligge tit aabne for enhver; men det har vist ikke været Lovfor- slagets Mening at medtage saadanne Stier, og derfor have vi ment, at det vilde være korrektere og fjerne enhver Misforstaaelse, naar der stod „Beje, som ere aabne for almindelig Færdsel samt offentlige Stier.“ —

§ øvrigt er § 11 en af de Paragraffer, hvorom der har været nogen Uenighed i Udvalget. Der er nemlig af et Flertal stillet et Forslag, som skulde indskrænke denne Ret til at nedsthyde de omsjærende Hunde til kun at gælde, hvor Hundene bevislig maatte have forulempet enten Wildt, Fjertræ eller Kreaturer. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, idet jeg skal vente, indtil Ord- føreren for dette Flertal nærmere har moti- veret dette Forslag, og jeg skal derfor ind- strænke mig foreløbig til at udtale, at hvis dette Endringsforslag under Nr. 14 bliver vedtaget, saa vil Retten til at nedsthyde de omsjærende Hunde meget let blive illusorisk. —

Derimod har hele Udvalget været enigt om en Tillægsbestemmelse, nemlig at naar løsgaaende Hunde ihjelbide eller beskadige Wildt i Fredningstiden, skal Ejeren staa til Ansvar derfor. Det hænder nemlig ikke sjældent, at saadanne løsgaaende Hunde i Fredningstiden bide Moderen ihjel, Hønen, som ligger paa Weg, eller Haren med Kullinger, og det medfører, at Unglen i Reg- len maa omkomme. Der er derfor nogen Grund til at sige til Ejeren, at han skal passe paa, at hans Hunde ikke gøre det, og at han, hvis han er ligegyldig, dermed, selv maa bære Ansvaret derfor.

Der næst have vi foreslaaet en ny Para- graf, § 14, som gaaar ud paa at forbyde Nattejagt. Hele Udvalget har været enigt om, at det er heldigt at saa et Forbud mod Nattejagten, idet man har ment, at dette Forbud vilde være et udmærket Middel mod Krybskytteri; thi det er navnlig om Natten, at Krybskytterne drive deres Færd. At et Forbud mod Nattejagt naturligtvis ogsaa kan medføre nogen Gene ved enkelte Arter af Jagten, skal jeg villig indrømme, men jeg tror ikke, det vil være i saa overordent- lig stor Udstrækning, og i alt Fald, naar vi ved Nat forstaa Tiden fra en Time efter

Solens Nedgang til Solens Opgang, tror jeg ikke, at et Forbud vil medføre nogen som helst væsentlig Ulempe for Jagten om Aftenen, navnlig den at sthyde Vænder paa Andetræk eller Snepper om Aftenen.

Til dette Endringsforslag har hele Ud- valget med Undtagelse af et enkelt Medlem stillet et Underændringsforslag, som gaaar ud paa, at det tillige skal være forbudt at ud- øve Jagt paa Søn- og Helligdage. Vi have ment, at det er forargeligt, at man om Søndagen, naar Klokkerne ringe til Guds- tjeneste, hører Kanonade omkring paa Mar- terne, ligesom der heller ikke er nogen Tvivl om, at et Forbud mod Søndagsjagt lige- ledes vil være et godt Middel mod Kryb- skytteri. Enhver, der har boet i en mindre By, ved, at hver Søndag udbynder der en Skare unge Mennesker og Drengte til Lan- det, og de spørge saamænd ikke om Tilladelse til at gaa paa vedkommende Ejers Jord, men sthyde løs paa alt muligt, hvilket med- fører en stor Ufred, netop for de mindre Jordbrugere. Derfor har Udvalgets Flertal ment, det vilde være til særlig Gavn for at staae Fred paa Markterne og Bærn mod Krybskytteri, ogsaa at saa et Forbud mod Søn- og Helligdagsjagten. Det ene Med- lem i Udvalget har ikke kunnet tiltræde dette Forslag, og den Motivering, han har givet deraf, kan der paa en vis Maade være en hel Del i; men jeg tror dog, at de fremhæ- vede Ulemper ikke ere saa store og i hvert Fald ikke store i Forhold til det Gode, der opnaas ved Forbud mod Søndagsjagt.

Endvidere har hele Udvalget været enigt i at foreslaa et Forbud mod, at umyndige Personer under 16 Aar udøve Jagt, navnlig fordi der er en hel Del ganske unge Drengte, som rende paa Jagt tidlig og sild, og de ere ikke tilstrækkelig modne til at omgaaes Skydevaaben, saa at mange af de Ulykker, som ske, skyldes saadanne ganske unge Per- soner. Derfor er der al Grund til at be- stemme, at de skulle i alt Fald være 16 Aar, førend de udøve Jagt. — Endvidere er det opløst for Udvalget, at der skal være Steder, hvor Folk, hvis Familie er under Fattigforsørgelse, gaa paa Jagt i Stedet for at arbejde; de kunne meget godt ar- bejde, men det have de nu ikke lyst til; de gaa ganske roligt daglig ud at jage og lade deres Familie støtte sig selv, og de henge, de saa ind for det Wildt, de sthyde, hvorefter de op; altsaa maa Sagnet understøtte Familien. Dette finde vi ikke nogen som helst Grund til at lade eksistere. Hvis Folk ere stillede saaledes, at deres Familier skulle være det offentlige til Byrde, maa